

کاربرد

نونوار کردن لباس های قدیمی

م‌رجان دهقان | روزنامه نگار

رفقا سلام!

خب امروز قرار بوده مدرسه‌ها برنامه‌نویس‌ها برای آموزش حضوری اعلام کنند. ستاد کرونا می‌گه دروس عملی رشته‌های فنی و کاردانش و مدرسه‌های کم‌جمعیت در مقطع متوسطه، با کلاس‌های حداکثر ۱۰ نفره دایر هستن. تو مدرسه شما چه چیزهایی رو باید رعایت کنین؟ ماسک زاپاس توی کیف تون داشته باشین. دست شستن رو فراموش نکنین. یکی از پنجره‌های کلاسو کمی باز بذارین، از همدیگه فاصله بگیرین و ماسکونو برندارین به‌ویژه موقع حرف زدن.

شماره پیامک ۲۰۰۰۹۹۹
شماره تلگرام ۰۹۳۵۴۳۹۴۵۷۶
تلفن تحریریه ۰۵۱۳۷۶۳۴۰۰

لباس های کهنه و قدیمی معمولا تکلیف‌شان نامعلوم است. خرده‌ریزهای دست‌وپاگیری هستند که حجم کم‌درآ بیهوده اشغال کرده‌اند. بعضی‌ها لباس های قابل استفاده قدیمی‌شان را به این و آن می‌بخشند. لباس های آسیب‌دیده اما به درد نخور باقی می‌مانند. این طور وقت‌ها معمولا ماما‌ن‌ها از خجالت ناکارآمدی لباس‌های مان درمی‌آیند. بالاخره روزی فلان‌تی‌شرت یا بلوز محبوب مان را در هیئت دستمال آشپزخانه می‌بینیم که دارد کثیف کاری‌ها را تمیز می‌کند. اگر کمی خلاق باشید، می‌توانید لباس های تان را از این سرنوشت نجات بدهید. برگرداندن لباس های اضافی به چرخه مصرف، روش های متفاوتی دارد. کافی است بادقت بیشتری به لباس و محیط اطراف تان نگاه بیندازید تا راه بهتری برای تغییر کاربری آن پیدا کنید. مثلا گاهی دل‌مان یک کوسن تازه می‌خواهد که خرید آن هزینه‌ای اضافه روی دست‌مان می‌گذارد. این جور وقت‌ها می‌توانید از لباس های بدون استفاده تان کمک بگیرید. قسمت های میوب لباس را در بیاورید و در زهائش را باز کنید. حالا یک تکه پارچه دارید که اگر تخیل تان را فعال کنید، یک کیف، عروسک، رومیزی یا حتی لباسی تازه در آن می‌بینید. ارزش این روش محدود به جنبه اقتصادی آن نیست. با این کار جلوی تولید زباله اضافی را گرفته و هوای محیط زیست را هم داشته‌اید. گذشته از این، سرگرمی خوبی است تا دست‌های هنرمند و ذهن خلاق تان را بهتر بشناسید. البته در این راه تنها نیستید. اینترنت می‌تواند منبع الهام خوبی برای تان باشد. سراغ کاربلدهای مجازی بروید و از تجربه‌های مشابه‌شان کمک بگیرید. خیلی زود متوجه می‌شوید که این روش فقط برای زنده کردن لباس های کهنه تان نیست. با استفاده از آن می‌توانید لباس هایی را هم نونوار کنید که شکل و قیافه‌شان دلزده تان کرده است.

پرونده‌های مجهول

پروژه مخفی سیاره سِرپو

ماجرای مبادله چند دانشمند با موجودات فرازمینی چه بود؟

فاطمه قاسمی | روزنامه نگار

سال ۲۰۰۵ «ویکتور مارتینز» کارمند سابق دولت آمریکا از ایمیل‌های مرموزی پرده‌برمی‌دارد که از یک منبع معتبر از گروه تحقیقاتی دفاعی و بشقاب پرنده‌ها در دولت آمریکا به دست‌آور سیده است. ایمیل‌ها جزئیات برنامه تبادل چند دانشمند در زمینه‌های مختلف را با یک فرازمینی از سیاره‌ای به نام «سِرپو» افشای می‌کرد. این پروژه محرمانه، «سِرپو» نام گرفت که در پرونده مجهول این هفته در باره‌اش بیشتر می‌خوانیم.

سقوط بشقاب پرنده فضایی‌ها

بر اساس ایمیل‌های فرستاده شده، شروع پروژه به سقوط دو بشقاب پرنده در سال ۱۹۴۷ در «نیومکزیکو» برمی‌گردد. به ادعای فرستنده ایمیل، یکی از موجودات فضایی در حادثه سقوط نجات پیدا می‌کند و به آزمایشگاه ملی «لوس‌آلاموس» منتقل می‌شود اما شش موجود دیگر از بین می‌روند و برای تحقیقات بیشتر در یک سرخانه نگهداری می‌شوند. فرازمینی نجات یافته پس از برقراری ارتباط با دانشمندان و نظامیان، موقعیت سیاره خود را فاش و تا زمان مرگش در سال ۱۹۵۲ با آن‌ها همکاری می‌کند. این موجود پیش از مرگش اطلاعات کاملی در باره تجهیزات دو فضایی‌های کشف شده می‌دهد. از جمله این تجهیزات، یک دستگاه ارتباطی بود که توانست با آن با سیاره‌هاش تماس برقرار کند. در ادامه تماس‌های موجود فضایی با سیاره سِرپو، در آوریل ۱۹۶۴ ملاقاتی با فرازمینی‌ها برقرار می‌شود و یک سفینه فضایی در نزدیکی «آلماگور دو» نیومکزیکو به زمین می‌نشیند. این موجودات، اجساد همونوعان خود را به سفینه می‌برند و با کمک یک دستگاه با دانشمندان زمینی به مبادله اطلاعاتی می‌پردازند.

سفر دانشمندان به سیاره فرازمینی‌ها

در نهایت و در ادامه این ارتباط‌ها در سال ۱۹۶۵ موجودات بیگانه به عنوان بخشی از پروژه مخفی سِرپو قبول می‌کنند به مدت ۱۰ سال در سیاره خود میزبان گروه ۱۲ نفره‌ای از دانشمندان و متخصصان زمینی باشند. این گروه مأموریت داشتند تا درباره همه جنبه‌های زندگی و فناوری این سیاره‌وساکنان اطلاعات جمع‌آوری کنند. این سفر به ادعای آن‌ها ۱۳ سال طول می‌کشد و از این گروه، دو نفر به دلیل بیماری در سیاره سِرپو می‌میرند. دو دانشمند تصمیم می‌گیرند برای همیشه آن جا بمانند و بقیه در سال ۱۹۷۸ به زمین باز برمی‌گردند.

بالتازار

چرا در فصل‌های سرد هوا آلوده می‌شود؟

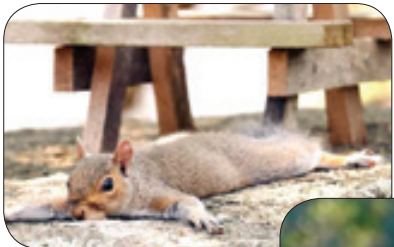

مریم ملی | روزنامه نگار

در پاییز و زمستان بیشتر از هر زمان دیگری در اخبار می‌شنوید که هوا آلوده است و لایه سیاهی بالای شهرهای بزرگ و صنعتی دیده می‌شود. چرا این اتفاق دقیقا توی فصل‌های سرد می‌افتد که باران و برف بیشتر است؟ مگر آلودگی هوا مربوط به زمانی نیست که باران نیارد و هوا حسابی گرم باشد؟ برای پیدا کردن جواب این سوال باید شبیه هواشناس‌ها و فیزیک‌دان‌های جو فکر کنیم. آن‌ها جوراب‌های بزرگی می‌پوشانند که لایه‌های مختلفی تقسیم کرده‌اند. در این تقسیم‌بندی لایه پایینی جو، همانی که در آن تنفس می‌کنیم، «تروپوسفر» نامیده می‌شود. تغییرات آب‌وهوا، تشکیل ابرها و تجمع آلودگی‌ها در همین لایه اتفاق می‌افتد. هوایی که به سطح زمین نزدیک‌تر است، معمولا به دلیل فعالیت‌های ما زودتر گرم می‌شود و دمای بیشتری دارد اما هوایی که بالای آن قرار گرفته، سردتر است. از آنجایی که هوای گرم سبک‌تر از هوای سرد است، به طرف بالا می‌رود و هوای سرد که سنگین است، پایین می‌ماند. این چه ربطی به آلودگی هوا دارد؟ غیب مسئله این جاست که وقتی هوای گرم و سبک به بالا می‌رود، آلودگی‌های نزدیک سطح زمین یعنی دود ماشین‌ها و آلاینده‌های کارخانه‌ها را هم به بالا می‌برد

دیدنی

کافه‌ای برای سنجاب‌ها

«کریستن فلگ»، عکاس آماتور است که در دوران قرنطینه حیاط خانه‌اش را به سوژه عکس‌هایش تبدیل می‌کند. او با همکاری همسرش چندتا کار دستی چوبی کوچک می‌سازد، کمی خوراکی آماده می‌کند و هر روز منتظر می‌ماند تا مهمانان بازمه‌اش از راه برسند.

گاف

چه چیزی رو هیچ وقت نتونستی به کسی ثابت کنی؟

خودم: هیچ جوره نتونستم به گوگل بفهمونم من روبات نیستم تا ولم کنه.

خودت بساز

خلاقیت با سبد های میوه

مهسا فارسی | روزنامه نگار

استفاده از وسایل دورریختنی و تبدیل آن‌ها به یک وسیله کاربردی خیلی لذت‌بخش و جالب است. یکی از این وسایل که قرار است این هفته به سراغش برویم، سبدهای پلاستیکی میوه هستند. البته اگر سبدها یا جعبه‌های چوبی میوه هم داشته باشید، باز هم گزینه جذابی خواهد بود. با کمی خلاقیت می‌توان این سبدها را به وسایل کاربردی تبدیل کرد. در ادامه با چند ایده آشنا خواهید شد که با توجه به نیازتان می‌توانید از آن‌ها الهام بگیرید.

همه آن‌چه نیاز دارید: سبدها یا جعبه‌های میوه، پارچه رنگی، چسب حرارتی، تخته چوبی چیزهایی که نیاز دارید ممکن است دقیقا مشابه آن چیزی نباشد که گفته شد و بسته به مدل سرهم کردن آن‌ها و نیاز شما کمی متفاوت باشد. در هر حال همان طور که در تصاویر می‌بینید، اصل کار چیدمان سبدهاست که می‌توانید یا در کنار هم گذاشتن آن‌ها و استفاده از تخته چوبی روی آن‌ها یا بین‌شان قفسه‌ای زیبا برای کنار اتاق بسازید تا جایی برای کتاب‌ها، کفش‌ها و گلدان‌ها باشد. همچنین می‌توانید چیدمان سبدها را روی دیوار اجرا کنید و یک قفسه دیواری داشته باشید. کافی است آن‌ها را با میخ و چکش و البته نظم و سلیقه روی دیوار تزیین کنید. به جز این‌ها می‌توانید سبدهای پلاستیکی را با پارچه یا طناب ضخیم کنفی بپوشانید و آن‌ها را به کاس نشیمن یا سبدهای کاربردی‌تر تبدیل کنید تا بشود بیشتر و بهتر از آن‌ها استفاده کرد در حالی که ظاهر جذاب‌تری هم به آن‌ها بخشیده‌اید. در پایان این نکته را هم در نظر داشته‌باشید که اگر جعبه‌های میوه چوبی در دسترس دارید، می‌توانید آن‌ها را با اسپری رنگ یا رنگ اکریلیک مایع در طرح‌های گوناگون رنگ‌آمیزی کنید تا سروشکل زیباتری پیدا کند.

این هم از ایده باحال این هفته. چطور بود؟

آثار شما

نامه‌ای به پسر کوچکم، نیچه!

عارفه کیهانی یزدی | ۱۷ ساله

پسر عزیزم! همیشه از بابت این که تورا از جنگل‌های دور دست برزیل با اجبار به این جا کوچاندند، در قلبم رنج بزرگی بوده است و خواهد بود. می‌دانم که هیچ کس پدر و مادر و خانواده واقعی خود حیوان نمی‌شود و زندگی با یک مادر مجرد تا چه حد برای تو دشوار است اما از تو می‌خواهم صبح‌ها کمتر آواز بخوانی تا رنج زندگی را برای خودت و مادر جوانت کم کنی. پسر من شاید فکر بازگشت را در سر بپرورانی اما تو کیلومترها از خانه خود فاصله داری و در خوش‌بینانه‌ترین حالت در نهایت می‌توانی به برزیل ایران یعنی آبادان برسی پس تلاشی برای خروج از قفس زیباتر نکن. حتی اگر هم بتوانی خارج شوی، به قفس من می‌آیی؛ یعنی خانه‌هایی که این روزها به ندرت می‌توان از آن خارج شد پس در هر صورت دنیای اطرافمان پر است از قفس‌هایی با اندازه‌های مختلف و رهایی در هر حال خیلی ممکن نیست، اما این را بدان که تو چه در قفس و چه در جنگل کنار ممنوعیت برای من دوست‌داشتنی خواهی بود و تا روزی که پایم به برزیل، فقط به قصد هاسازی تو در جنگل‌های زادگاهت باز شوی، تورا تنها نخواهم گذاشت. مادر کم‌خواب، عارفه!